

Repertoriul jurisprudenței

HOTĂRÂREA CURȚII (Camera întâi)

30 aprilie 2024*

„Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru – Articolul 259 TFUE – Directiva 2014/49/UE – Scheme de garantare a depozitelor (SGD) – Articolul 14 alineatul (3) – Transferul activităților unei instituții de credit de la SGD dintr-un stat membru către SGD dintr-un alt stat membru – Transferul către SGD din statul membru gazdă al contribuțiilor plătite la SGD din statul membru de origine în cele 12 luni care precedă transferul activităților – Obligație – Netransferarea contribuțiilor – Efect util – Principiul cooperării loiale”

În cauza C-822/21,

având ca obiect o acțiune în constatarea neîndeplinirii obligațiilor formulată în temeiul articolului 259 TFUE, introdusă la 30 decembrie 2021,

Republica Letonia, reprezentată de J. Davidoviča, K. Pommere și I. Romanovska, în calitate de agenți,

reclamantă,

susținută de:

Republica Estonia, reprezentată de M. Kriisa, în calitate de agent,

Republica Lituania, reprezentată de K. Dieninis și V. Kazlauskaitė-Švenčionienė, în calitate de agenți,

Comisia Europeană, reprezentată de E. Ljung Rasmussen, A. Nijenhuis, K. Simonsson și D. Triantafyllou, în calitate de agenți,

interveniente,

împotriva

Regatului Suediei, reprezentat de H. Shev și O. Simonsson, în calitate de agenți,

pârât,

CURTEA (Camera întâi),

* Limba de procedură: suedeza.

compusă din domnul A. Arabadjiev, președinte de cameră, domnii T. von Danwitz, P. G. Xuereb (raportor) și A. Kumin și doamna I. Ziemele, judecători,

avocat general: domnul J. Richard de la Tour,

grefier: domnul A. Calot Escobar,

având în vedere procedura scrisă,

după ascultarea concluziilor avocatului general în ședința din 7 septembrie 2023,

pronunță prezenta

Hotărâre

- 1 Prin cererea introductivă, Republica Letonia solicită Curții să constate că Regatul Suediei nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 14 alineatul (3) din Directiva 2014/49/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 aprilie 2014 privind schemele de garantare a depozitelor (JO 2014, L 173, p. 149) și al articolului 4 alineatul (3) TUE.

Cadrul juridic

Dreptul Uniunii

- 2 Considerentele (3) și (37) ale Directivei 2014/49 au următorul cuprins:

„(3) Prezenta directivă reprezintă un instrument esențial pentru realizarea pieței interne din punctul de vedere al libertății de stabilire și al libertății de a presta servicii financiare în domeniul instituțiilor de credit, sporind totodată stabilitatea sistemului bancar și protecția deponenților. Având în vedere costurile economice totale generate de falimentul unei instituții de credit, precum și impactul negativ asupra stabilității financiare și încrederii deponenților, este indicat nu numai să se stabilească obligații de rambursare către deponenți, ci și să se permită statelor membre să aibă suficientă flexibilitate pentru a autoriza [schemele de garantare a depozitelor (SGD)] să pună în aplicare măsuri de diminuare a posibilității apariției unor creanțe viitoare împotriva SGD-urilor. Aceste măsuri ar trebui să respecte întotdeauna normele privind ajutoarele de stat.

[...]

(37) Protecția depozitelor este un element esențial pentru finalizarea pieței interne și o completare indispensabilă pentru sistemul de supraveghere a instituțiilor de credit, datorită solidarității pe care o creează între toate instituțiile care operează în cadrul unei anumite piețe financiare în cazul în care una dintre acestea se află în faliment. Prin urmare, statele membre ar trebui să poată permite SGD-urilor să își acorde reciproc împrumuturi pe bază de voluntariat.”

- 3 Articolul 10 din Directiva 2014/49, intitulat „Finanțarea SGD-urilor”, prevede la alineatele (1) și (2):

„(1) Statele membre se asigură că SGD-urile dispun de sisteme adecvate pentru stabilirea datoriilor lor potențiale. Resursele financiare disponibile ale SGD-urilor trebuie să fie proporționale cu aceste datorii.

SGD-urile obțin resursele financiare disponibile prin contribuțiile care trebuie efectuate de membrii lor cel puțin anual. Acest lucru nu împiedică obținerea unei finanțări suplimentare din alte surse.

(2) Statele membre se asigură că, până la 3 iulie 2024, resursele financiare disponibile ale SGD ating cel puțin un nivel-țintă de 0,8 % din quantumul depozitelor acoperite ale membrilor [săi].

Atunci când capacitatea de finanțare nu atinge nivelul-țintă, plata contribuțiilor se reia cel puțin până la atingerea nivelului-țintă.

În cazul în care, după ce a fost atins nivelul-țintă pentru prima dată, resursele financiare disponibile au fost reduse la o valoare mai mică de două treimi din nivelul-țintă, contribuția periodică se stabilește la un plafon care să permită atingerea nivelului-țintă în termen de șase ani.

Contribuția periodică ține seama în mod corespunzător de etapa din ciclul economic, precum și de impactul pe care îl pot avea contribuțiile prociclice atunci când se stabilesc contribuțiile anuale în contextul acestui articol.

Statele membre pot prelungi perioada inițială menționată la primul paragraf cu maximum patru ani, în cazul în care SGD a efectuat plăți cumulate care depășesc 0,8 % din depozitele acoperite.”

- 4 Articolul 14 din această directivă, intitulat „Cooperarea în cadrul Uniunii”, prevede la alineatele (3) și (4):

„(3) Dacă o instituție de credit încetează să mai fie membră a unei SGD și se alătură unei alte SGD, contribuțiile plătite în cele 12 luni care precedă încetarea afilierii la sistem, cu excepția contribuțiilor extraordinare în conformitate cu articolul 10 alineatul (8), sunt transferate celeilalte SGD. Această dispoziție nu se aplică dacă instituția de credit a fost exclusă dintr-o SGD în temeiul articolului 4 alineatul (5).

Dacă o parte din activitățile unei instituții de credit sunt transferate în alt stat membru și, prin urmare, se afiliază unei alte SGD, contribuțiile plătite de instituția de credit respectivă în cele 12 luni care precedă transferul, cu excepția contribuțiilor extraordinare prevăzute la articolul 10 alineatul (8), sunt transferate celeilalte SGD proporțional cu quantumul depozitelor acoperite transferate.

(4) Statele membre se asigură că SGD din statul membru de origine fac schimb de informații menționate la articolul 4 alineatul (7) sau alineatele (8) și (10) cu SGD din statele membre gazdă. Sunt aplicabile restricțiile prevăzute la articolul respectiv.

În cazul în care intenționează să se transfere de la o SGD către o alta, în conformitate cu prezenta directivă, instituțiile de credit dau un preaviz de cel puțin șase luni cu privire la intenția lor în acest sens. În perioada respectivă, instituțiile de credit au în continuare obligația de a contribui la SGD

la care erau afiliate inițial, în conformitate cu articolul 10, în ceea ce privește finanțarea *ex ante* și finanțarea *ex post*.”

Dreptul suedez

- 5 Articolul 13 din lag om insättningsgaranti (Legea privind garantarea depozitelor, SFS 1995, nr. 1571) prevede că autoritatea suedeză de garantare a depozitelor decide anual cu privire la cuantumul contribuțiilor datorate și că acestea se plătesc în termen de o lună de la data deciziei respective.
- 6 În temeiul articolului 14 din această lege, în cazul în care o instituție de credit este transferată, în tot sau în parte, și intră sub incidența altei SGD, contribuțiile pe care le-a plătit în cele 12 luni care precedă transferul sunt transferate celeilalte SGD.

Istoricul litigiului

- 7 Nordea Bank AB este un grup european de servicii financiare cu sediul în Suedia și membru al SGD suedeză. Până la 30 septembrie 2017, acest grup își desfășura activitatea în Estonia, Letonia și Lituania prin intermediul unor sucursale.
- 8 La 1 octombrie 2017, Nordea Bank a transferat activitățile sucursalelor sale situate în aceste trei state membre filialelor DNB Banka AS, stabilite în statele menționate. În aceeași zi, activitățile acestor sucursale au trecut de la SGD suedeză la SGD-urile estoniene, letone și lituaniene.
- 9 Prin decizia din 3 octombrie 2017, autoritatea suedeză de garantare a depozitelor a decis să nu transfere către SGD letonă contribuțiile care fuseseră plătite de Nordea Bank către SGD suedeză cu titlu de depozite legate de activitățile sucursalei sale letone (denumită în continuare „decizia autorității suedeze de garantare a depozitelor din 3 octombrie 2017”). În această decizie, autoritatea menționată a considerat că, în cursul celor 12 luni care precedă data transferului activităților sucursalei sale către SGD letonă, și anume în perioada cuprinsă între 1 octombrie 2016 și 30 septembrie 2017, Nordea Bank nu plătit nicio contribuție către SGD suedeză, astfel încât nu erau îndeplinite condițiile de transfer al contribuțiilor prevăzute la articolul 14 alineatul (3) din Directiva 2014/49.
- 10 În temeiul dreptului suedez, Nordea Bank dispunea de un termen de o lună pentru a efectua plata contribuției sale anuale începând de la fiecare decizie a autorității suedeze de garantare a depozitelor. Pentru anul 2016, decizia anuală a autorității respective datează din 2 septembrie 2016, iar Nordea Bank și-a plătit contribuția la SGD suedeză la 30 septembrie 2016. În ceea ce privește anul 2017, Nordea Bank și-a plătit contribuția la 13 octombrie 2017, în conformitate cu decizia anuală a autorității menționate din 14 septembrie 2017. SGD suedeză nu a primit astfel nicio contribuție între 1 octombrie 2016 și 30 septembrie 2017, respectiv perioada de 12 luni care precedă transferul în cauză.
- 11 Prin decizii similare celei menționate la punctul 9 din prezenta hotărâre, autoritatea suedeză de garantare a depozitelor a decis de asemenea să nu transfere SGD-urilor estoniană și lituaniană contribuțiile plătite de Nordea Bank către SGD suedeză pentru depozitele legate de activitățile sucursalelor sale estoniană și lituaniană.

- 12 Republica Letonia nu a contestat decizia autorității suedeze de garantare a depozitelor din 3 octombrie 2017 în fața instanțelor suedeze.
- 13 Cu toate acestea, prin scrisoarea din 27 martie 2019, autoritatea letonă de garantare a depozitelor a invitat Comisia Europeană să își exprime punctul de vedere cu privire la interpretarea articolului 14 alineatul (3) din Directiva 2014/49.
- 14 În răspunsul său comunicat prin scrisoarea din 9 octombrie 2020, Comisia a arătat că formularea acestei dispoziții era incompletă și că nu prevedea scenarii de intervenție specifice în cazurile în care o autoritate națională de garantare a depozitelor ar lua decizia de a prelungi termenul de plată a contribuțiilor, lăsând astfel deschisă posibilitatea unor interpretări divergente ale dispoziției menționate.
- 15 Autoritățile de garantare a depozitelor ale celor trei state baltice au inițiat o procedură de mediere cu autoritatea suedeză de garantare a depozitelor în fața Autorității Bancare Europene (ABE), care a închis cazul în cursul anului 2019, fără ca părțile să fi ajuns la un acord.

Procedura precontencioasă

- 16 La 10 mai 2021, Republica Letonia, în temeiul articolului 259 al doilea paragraf TFUE, a depus o plângere la Comisie, solicitându-i să emită un aviz motivat pentru motivul că, prin refuzul de a transfera către SGD letonă contribuțiile plătite de sucursala letonă a Nordea Bank pentru perioada de 12 luni care precedă transferul activităților acestei sucursale, Regatul Suediei a încălcat dreptul Uniunii și în special articolul 14 alineatul (3) din Directiva 2014/49.
- 17 În conformitate cu articolul 259 al treilea paragraf TFUE, Comisia a invitat Regatul Suediei să își prezinte observațiile cu privire la această plângere.
- 18 La 22 iunie 2021, Regatul Suediei a comunicat Comisiei observațiile sale scrise.
- 19 La 1 iulie 2021, Republica Letonia și Regatul Suediei au fost ascultate de Comisie. Regatul Suediei a arătat că, dacă contribuțiile ar fi fost plătite în cele 12 luni care precedă schimbarea afilierii la SGD, cuantumul contribuțiilor care trebuiau transferate către SGD letonă s-ar fi ridicat la aproximativ 500 000 de euro.
- 20 La 30 iulie 2021, Comisia a emis un aviz motivat în care a concluzionat, pe de o parte, că Regatul Suediei a încălcat articolul 14 alineatul (3) din Directiva 2014/49 coroborat cu articolul 10 alineatul (1) din această directivă și, pe de altă parte, că nu a încălcat articolul 4 alineatul (3) TUE.

Procedura în fața Curții

- 21 Prin înscrisul depus la grefa Curții la 30 decembrie 2021, Republica Letonia a introdus prezenta acțiune în constatarea neîndeplinirii obligațiilor, în temeiul articolului 259 TFUE.
- 22 În cererea introductivă, aceasta solicită Curții:
  - constatarea faptului că Regatul Suediei nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 14 alineatul (3) din Directiva 2014/49, întrucât, prin refuzul transferului către SGD letonă al contribuțiilor care fuseseră plătite de sucursala letonă a Nordea Bank către SGD

suedeză, pentru perioada de 12 luni care precedă transferul activităților acestei sucursale, în conformitate cu această dispoziție, Regatul Suediei a acționat contrar obiectivului directivei menționate și nu a garantat efectul util al dispozițiilor acesteia;

- constatarea faptului că Regatul Suediei nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 4 alineatul (3) TUE, întrucât, prin refuzul transferului către SGD letonă al contribuțiilor care fuseseră plătite de sucursala letonă a Nordea Bank către SGD suedeză, pentru perioada de 12 luni care precedă transferul activităților acestei sucursale, în conformitate cu articolul 14 alineatul (3) din Directiva 2014/49, Regatul Suediei exercită o influență negativă asupra integrării pieței unice și aduce astfel atingere încrederii reciproce dintre statele membre ale Uniunii Europene, care este o condiție prealabilă integrării transfrontaliere.

În cazul în care Curtea declară că Regatul Suediei nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 14 alineatul (3) din Directiva 2014/49 și al articolului 4 alineatul (3) TUE, Republica Letonia solicită Curții:

- obligarea Regatului Suediei la încetarea încălcării constatate, prin transferul de la SGD suedeză către SGD letonă al cuantumului total al contribuțiilor plătite de sucursala letonă a Nordea Bank AB, calculate pentru perioada de 12 luni care precedă transferul activităților acestei sucursale, în conformitate cu articolul 14 alineatul (3) din Directiva 2014/49;
- în cazul în care articolul 14 alineatul (3) din Directiva 2014/49 ar putea primi o interpretare strictă, indicarea compatibilității sale cu obiectivul acestei directive și obligarea SGD suedeză la transferul către SGD letonă al contribuțiilor plătite de sucursala letonă a Nordea Bank și
- obligarea Regatului Suediei la plata cheltuielilor de judecată.

23 Prin Deciziile din 19, 25 și 30 mai 2022, au fost admise cererile de intervenție în susținerea Republicii Letonia formulate de Republica Estonia, de Republica Lituania și de Comisie.

24 Republica Estonia susține primul, al treilea și al cincilea capăt de cerere din cererea introductivă.

25 Republica Lituania susține toate capetele de cerere din cererea introductivă.

26 Comisia susține primul capăt de cerere din cererea introductivă.

27 Regatul Suediei solicită Curții:

- respingerea acțiunii formulate de Republica Letonia și
- obligarea Republicii Letonia la plata cheltuielilor de judecată.

Cu privire la acțiune

Cu privire la admisibilitate

Argumentația părților

- 28 În primul rând, Regatul Suediei contestă admisibilitatea prezentei acțiuni în ansamblul său. Acest stat membru apreciază în esență că interpretarea articolului 14 alineatul (3) din Directiva 2014/49 nu poate fi repusă în discuție în cadrul unei acțiuni în constatarea neîndeplinirii obligațiilor, în temeiul articolului 259 TFUE. Pe de o parte, această directivă nu ar prevedea decât o armonizare minimă. Pe de altă parte, deși recunoaște că articolul 259 TFUE nu impune epuizarea căilor de atac naționale, Regatul Suediei subliniază că decizia autorității suedeze de garantare a depozitelor din 3 octombrie 2017 nu a fost contestată de Republica Letonia în fața unei instanțe suedeze.
- 29 În plus, Regatul Suediei amintește că din jurisprudența Curții reiese că acțiunea în constatarea neîndeplinirii obligațiilor are ca obiect constatarea încălcărilor dreptului Uniunii de către un stat membru și încetarea acestora și că o acțiune este inadmisibilă dacă se limitează să solicite o interpretare a dreptului Uniunii. Or, acțiunea introdusă de Republica Letonia ar urmări înainte de toate să clarifice interpretarea articolului 14 alineatul (3) din Directiva 2014/49.
- 30 În al doilea rând, în ceea ce privește primul capăt de cerere referitor la încălcarea articolului 14 alineatul (3) din Directiva 2014/49, Regatul Suediei arată că, deși, în cursul audierii din 1 iulie 2021, organizată de Comisie, Republica Letonia a invocat articolul 14 alineatul (3) din Directiva 2014/49 și articolul 10 din această directivă, în concluziile cererii sale introductive, acest stat membru nu a susținut că Regatul Suediei nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul acestei din urmă dispoziții. Prin urmare, Curtea nu ar putea examina dacă Regatul Suediei nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul dispoziției menționate.
- 31 În ceea ce privește al doilea capăt de cerere, referitor la încălcarea principiului cooperării loiale prevăzut la articolul 4 alineatul (3) TUE și argumentația invocată în susținerea acestui capăt de cerere, Regatul Suediei arată că, în cursul procedurii administrative, Republica Letonia a invocat o încălcare a principiului egalității de tratament pentru motivul că Republica Finlanda s-ar fi aflat într-o situație similară cu cea a Republicii Letonia. Se pretinde că această situație ar fi rezultat din faptul că, la 1 octombrie 2018, Nordea Bank și-a transferat sediul social în Finlanda, iar contribuțiile plătite la SGD suedeză în cele 12 luni care precedă acest transfer au fost transferate către SGD finlandeză prin decizia autorității suedeze de garantare a depozitelor. Or, în cererea introductivă, Republica Letonia ar arăta, în susținerea acestui capăt de cerere, că Regatul Suediei, interpretând în mod eronat Directiva 2014/49, a încălcat principiul cooperării loiale. Regatul Suediei apreciază, în consecință, că Republica Letonia și-a modificat argumentația în raport cu cea pe care o invocase în cursul procedurii administrative și că respectivul capăt de cerere, astfel cum este formulat, trebuie, așadar, respins ca inadmisibil.
- 32 În sfârșit, în ceea ce privește al treilea capăt de cerere, prin care Republica Letonia solicită Curții să oblige Regatul Suediei la plata cotizațiilor în cauză de către SGD suedeză către SGD letonă, Regatul Suediei susține că al treilea capăt de cerere menționat echivalează cu a solicita Curții să oblige Regatul Suediei la plata unei despăgubiri. Or, întrucât o acțiune în constatarea neîndeplinirii obligațiilor nu poate avea ca obiect o astfel de cerere, această cerere ar trebui respinsă.

- 33 În primul rând, Republica Letonia răspunde că argumentul Regatului Suediei, întemeiat pe faptul că Directiva 2014/49 nu prevede decât o armonizare minimă, nu privește admisibilitatea, ci fondul cauzei.
- 34 În al doilea rând, aceasta susține că nicio dispoziție a dreptului Uniunii nu impune epuizarea căilor de atac naționale înainte de introducerea unei acțiuni în constatarea neîndeplinirii obligațiilor în fața Curții.
- 35 În al treilea rând, ea arată că cererea sa de constatare a neîndeplinirii obligațiilor este întemeiată pe o încălcare a articolului 14 alineatul (3) din Directiva 2014/49 coroborat cu articolul 10 alineatul (1) din această directivă și arată că, în plângerea sa din 10 mai 2021, solicitase Comisiei să emită un aviz motivat, în sensul articolului 259 al treilea paragraf TFUE, în ceea ce privește obligația SGD suedeză de a transfera către SGD letonă contribuțiile plătite de sucursala letonă a Nordea Bank calculate pentru perioada de 12 luni care precedă transferul activităților acestei sucursale, în conformitate cu articolul 14 alineatul (3) din Directiva 2014/49. Prin urmare, aceasta nici nu ar fi extins, nici nu ar fi modificat obiectul litigiului în cererea sa introductivă.
- 36 În al patrulea rând, ea susține că, prin intermediul celui de al treilea capăt de cerere, nu solicită Curții să oblige Regatul Suediei la plata unei despăgubiri, ci să îl oblige să pună capăt încălcării constatate. Astfel, potrivit Republicii Letonia, neîndeplinirea obligațiilor imputată Regatului Suediei trebuie nu numai să fie constatată, ci și să înceteze. Or, în speță, această încetare nu ar putea să ia altă formă decât aceea a unei plăți către SGD letonă a contribuțiilor refuzate, ceea ce nu ar corespunde unei despăgubiri.

Aprecierea Curții

- 37 În ceea ce privește, în primul rând, admisibilitatea prezentei acțiuni în ansamblul său, trebuie arătat, în ceea ce privește, *primo*, argumentul Regatului Suediei întemeiat pe faptul că Directiva 2014/49 nu prevede decât o armonizare minimă, că acest argument, care se referă la problema interpretării directivei menționate, ține de temeinicia acțiunii în constatarea neîndeplinirii obligațiilor. Argumentul respectiv nu privește, așadar, admisibilitatea acestei acțiuni.
- 38 În ceea ce privește, *secundo*, împrejurarea că Republica Letonia nu a contestat decizia autorității suedeze de garantare a depozitelor din 3 octombrie 2017 în fața unei instanțe suedeze, este suficient să se arate că admisibilitatea unei acțiuni în constatarea neîndeplinirii obligațiilor introduse în temeiul articolului 259 TFUE nu este condiționată de epuizarea căilor de atac naționale.
- 39 În ceea ce privește, *tertio*, argumentul Regatului Suediei potrivit căruia prezenta acțiune în constatarea neîndeplinirii obligațiilor este inadmisibilă întrucât urmărește, înainte de toate, să clarifice interpretarea articolului 14 alineatul (3) din Directiva 2014/49, trebuie amintit că prin procedura instituită la articolul 259 TFUE se urmărește să se constate și să se determine încetarea comportamentului unui stat membru care încalcă dreptul Uniunii (a se vedea în acest sens Hotărârea din 16 octombrie 2012, Ungaria/Slovia, C-364/10, EU:C:2012:630, punctul 67 și jurisprudența citată).
- 40 Desigur, o acțiune în temeiul acestei dispoziții care vizează încălcări viitoare și eventuale sau care se limitează la solicitarea unei interpretări a dreptului Uniunii este inadmisibilă (a se vedea în acest sens Hotărârea din 16 octombrie 2012, Ungaria/Slovia, C-364/10, EU:C:2012:630, punctul 68).

- 41 Cu toate acestea, prin acțiunea formulată, Republica Letonia nu se limitează să solicite o interpretare a articolului 14 alineatul (3) din Directiva 2014/49. Astfel, după cum a arătat în esență domnul avocat general la punctul 40 din concluzii, ea solicită Curții să constate că, prin refuzul de a transfera la SGD letonă contribuțiile care fuseseră plătite de sucursala letonă a Nordea Bank către SGD suedeză, pentru perioada de 12 luni care precedă transferul activităților acestei sucursale, prevăzută de dispoziția menționată, Regatul Suediei nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul dispoziției menționate, pentru ca acesta să pună capăt pretensei neîndepliniri a obligațiilor și numai în acest scop Republica Letonia susține în fața Curții că SGD suedeză a interpretat în mod incorect aceeași dispoziție.
- 42 Prin urmare, acest al treilea argument invocat de Regatul Suediei, prin care se contestă admisibilitatea acțiunii în constatarea neîndeplinirii obligațiilor în ansamblul său, trebuie respins.
- 43 În ceea ce privește, în al doilea rând, admisibilitatea capetelor de cerere sau a argumentelor invocate de Republica Letonia, trebuie amintit, în ceea ce privește, *primo*, argumentul Regatului Suediei potrivit căruia Republica Letonia nu se poate întemeia, în acțiunea sa, pe o neîndeplinire a obligațiilor prevăzute la articolul 10 din Directiva 2014/49, că o acțiune introdusă în temeiul articolului 259 TFUE este delimitată de procedura precontencioasă prevăzută la acest articol și trebuie să fie întemeiată pe aceleași motive și argumente ca cele invocate în cursul acestei proceduri, astfel încât o critică ce nu a fost formulată în plângerea prezentată Comisiei este inadmisibilă în stadiul procedurii în fața Curții [a se vedea prin analogie Hotărârea din 10 mai 2012, Comisia/Țările de Jos, C-368/10, EU:C:2012:284, punctul 78, și Hotărârea din 17 aprilie 2018, Comisia/Polonia (Pădurea Białowieża), C-441/17, EU:C:2018:255, punctul 65, precum și jurisprudența citată].
- 44 Totuși, această cerință nu poate merge până la a impune în toate cazurile o coincidență perfectă între enunțarea obiectiilor din plângerea formulată în fața Comisiei și concluziile cererii introductive, din moment ce obiectul litigiului, după cum a fost definit în această plângere, nu a fost extins sau modificat [a se vedea prin analogie Hotărârea din 17 aprilie 2018, Comisia/Polonia (Pădurea Białowieża), C-441/17, EU:C:2018:255, punctul 66 și jurisprudența citată].
- 45 În speță, trebuie arătat, după cum a indicat în esență domnul avocat general la punctul 48 din concluzii, că articolul 10 alineatul (1) din Directiva 2014/49 a fost invocat de Republica Letonia, în cadrul procedurii administrative inițiate în fața Comisiei, numai în susținerea interpretării de către aceasta a articolului 14 alineatul (1) din directiva menționată, pentru a demonstra încălcarea acestei din urmă dispoziții, astfel cum reiese din avizul motivat al Comisiei. De asemenea, în cererea introductivă, reclamanta invocă articolul 10 alineatul (1) din directiva menționată ca element al contextului în care se înscrie articolul 14 alineatul (1) din Directiva 2014/49, element care ar confirma interpretarea sa cu privire la această din urmă dispoziție, în privința căreia, prin intermediul primului capăt de cerere, solicită Curții să constate o încălcare.
- 46 Prin urmare, Republica Letonia, invocând articolul 10 alineatul (1) din această directivă în motivarea cererii sale introductive, pentru a confirma interpretarea articolului 14 alineatul (1) din directiva menționată, nu a extins obiectul litigiului care a fost definit în cadrul procedurii administrative desfășurate în fața Comisiei.
- 47 *Secundo*, în ceea ce privește argumentul Regatului Suediei potrivit căruia al doilea capăt de cerere, astfel cum este formulat în cererea introductivă, ar trebui respins ca inadmisibil întrucât Republica Letonia și-ar fi modificat, în cererea sa introductivă, argumentația care vine în susținerea acestui capăt de cerere în raport cu ceea ce a susținut în fața Comisiei, trebuie amintit că, prin

intermediul acestui capăt de cerere, Republica Letonia susține în esență că refuzul SGD suedeză de a transfera către SGD letonă contribuțiile în cauză plătite de sucursala letonă a Nordea Bank la SGD suedeză este contrar principiului cooperării loiale, precum și principiului egalității, dat fiind că, într-o situație juridică comparabilă, SGD suedeză a transferat contribuțiile pe care le primise la SGD finlandeză, conform articolului 14 alineatul (3) din Directiva 2014/49.

- 48 Or, în plângerea sa din 10 mai 2021, Republica Letonia susținuse de asemenea că, prin refuzul său de a transfera contribuțiile în cauză, Regatul Suediei încălcase principiul cooperării loiale prevăzut la articolul 4 alineatul (3) TFUE și principiul egalității de tratament între SGD-urile statelor membre.
- 49 În consecință, contrar celor susținute de Regatul Suediei, Republica Letonia nu și-a modificat, în cererea introductivă, argumentația care vine în susținerea acestui capăt de cerere în raport cu ceea ce susținuse în cursul procedurii administrative în fața Comisiei.
- 50 *Tertio*, în ceea ce privește argumentul Regatului Suediei potrivit căruia al treilea capăt de cerere prin care se solicită obligarea de către Curte a Regatului Suediei la plata unei despăgubiri ar fi inadmisibil, trebuie arătat că, prin acest capăt de cerere, Republica Letonia solicită în esență Curții să oblige Regatul Suediei să pună capăt încălcării constatate prin transferul de la SGD suedeză către SGD letonă a cuantumului total al contribuțiilor plătite de sucursala letonă a Nordea Bank către SGD suedeză, pentru perioada de 12 luni prevăzută la articolul 14 alineatul (3) din Directiva 2014/49.
- 51 Or, din jurisprudența Curții reiese că, într-o acțiune în constatarea neîndeplinirii obligațiilor, nu se poate solicita altceva decât constatarea existenței pretensei neîndepliniri a obligațiilor în vederea încetării acesteia. Astfel, nu se poate, de exemplu, să se solicite Curții, în cadrul unei acțiuni în constatarea neîndeplinirii obligațiilor, să dispună ca un stat membru să adopte un anumit comportament pentru a se conforma dreptului Uniunii [a se vedea în acest sens Hotărârea din 2 aprilie 2020, Comisia/Polonia, Ungaria și Republica Cehă (Mecanism de transfer temporar al solicitanților de protecție internațională), C-715/17, C-718/17 și C-719/17, EU:C:2020:257, punctul 56, precum și jurisprudența citată].
- 52 În consecință, întrucât, prin intermediul celui de al treilea capăt de cerere, Republica Letonia solicită Curții să oblige Regatul Suediei la plata contribuțiilor în cauză, acest capăt de cerere depășește ceea ce se poate solicita în cadrul unei acțiuni în constatarea neîndeplinirii obligațiilor, astfel cum a arătat în esență domnul avocat general la punctul 42 din concluzii, și trebuie, așadar, declarat inadmisibil.
- 53 Constatarea efectuată la punctul precedent nu aduce atingere obligației statului membru care decurge din articolul 260 alineatul (1) TFUE de a lua măsurile pe care le impune executarea hotărârii Curții, dacă aceasta din urmă constată că statul membru menționat nu și-a îndeplinit una dintre obligațiile care îi revin în temeiul tratatelor.
- 54 În sfârșit, în ceea ce privește al patrulea capăt de cerere, trebuie arătat că, prin intermediul acestuia, Republica Letonia solicită Curții, „în cazul în care articolul 14 alineatul (3) din Directiva 2014/49 ar putea primi o interpretare strictă, indicarea compatibilității sale cu obiectivul acestei directive și obligarea [SGD] suedeză la transferul către [SGD] letonă al contribuțiilor plătite de sucursala letonă a Nordea Bank”.

- 55 În această privință, trebuie amintit că, întrucât condițiile de admisibilitate a unei acțiuni și a motivelor menționate în aceasta sunt de ordine publică, Curtea le poate examina din oficiu, în conformitate cu articolul 150 din Regulamentul de procedură (a se vedea în acest sens Hotărârea din 29 aprilie 2010, Comisia/Germania, C-160/08, EU:C:2010:230, punctul 40).
- 56 Or, cererea cuprinsă în al patrulea capăt de cerere din cererea introductivă depășește ceea ce se poate solicita în cadrul unei acțiuni în constatarea neîndeplinirii obligațiilor, în temeiul jurisprudenței citate la punctul 51 din prezenta hotărâre.
- 57 Prin urmare, al patrulea capăt de cerere trebuie de asemenea declarat inadmisibil.

Cu privire la fond

- 58 Republica Letonia invocă două motive în susținerea acțiunii formulate. Prin intermediul primului motiv, aceasta reproșează Regatului Suediei neîndeplinirea obligațiilor care îi revin în temeiul articolului 14 alineatul (3) din Directiva 2014/49. Prin intermediul celui de al doilea motiv, ea îi reproșează că a încălcat principiul cooperării loiale prevăzut la articolul 4 alineatul (3) TUE.

Cu privire la primul motiv, întemeiat pe o încălcare a articolului 14 alineatul (3) din Directiva 2014/49

– Argumentația părților

- 59 Republica Letonia precizează, cu titlu introductiv, că nu contestă transpunerea Directivei 2014/49 în dreptul suedez, dar apreciază că Regatul Suediei nu a aplicat în mod corect cerințele articolului 14 alineatul (3) din directiva menționată, refuzând să transfere la SGD letonă contribuțiile plătite de sucursala letonă a Nordea Bank către SGD suedeză, calculate pentru perioada de 12 luni care precedă transferul activităților acestei sucursale la SGD letonă.
- 60 În această privință, Republica Letonia, susținută de interveniente, arată mai întâi că dispoziția menționată nu trebuie să primească o interpretare strictă și trebuie interpretată în sensul că o SGD la care o instituție de credit devine membru nou trebuie să primească contribuțiile acestei instituții de credit care au fost calculate și plătite pentru perioada de 12 luni care precedă transferul către această SGD, indiferent de momentul în care au fost plătite efectiv. Elementul determinant ar fi, așadar, faptul că contribuțiile instituției de credit plătite către SGD la care era afiliată inițial au fost calculate și solicitate pentru perioada în cauză, iar nu momentul la care contribuțiile solicitate au fost plătite sau înregistrate în contabilitatea acestei SGD.
- 61 Ea arată în continuare, susținută și în acest caz de interveniente, că, prin favorizarea unei interpretări literale a articolului 14 alineatul (3) din Directiva 2014/49 și prin refuzul de a transfera contribuțiile în cauză către SGD letonă, Regatul Suediei nu ar fi asigurat efectul util al acestei dispoziții și ar fi compromis realizarea obiectivelor acestei directive, care ar urmări, potrivit considerentului (3) al acesteia, să faciliteze libertatea de stabilire și libera prestare a serviciilor financiare, precum și să contribuie la stabilitatea sistemului bancar și la protecția deponenților.

- 62 În plus, abordarea Regatului Suediei ar aduce atingere încrederii reciproce dintre statele membre, din moment ce SGD dintr-un stat membru, căruia un membru al unei SGD dintr-un alt stat membru intenționează să i se alăture, nu s-ar mai putea baza pe un transfer de contribuții ale SGD din acest alt stat membru.
- 63 În sfârșit, Republica Letonia susține că o obligație generală de a plăti contribuții anuale decurge de asemenea din articolul 10 alineatul (1) din Directiva 2014/49, care impune SGD ale statelor membre obținerea resurselor financiare disponibile prin intermediul contribuțiilor care trebuie efectuate de membrii lor cel puțin anual. Or, astfel cum ar fi arătat Comisia în avizul motivat, interpretarea dată de Regatul Suediei articolului 14 alineatul (3) și articolului 10 alineatul (1) din Directiva 2014/49 ar aduce atingere drepturilor SGD din statul membru gazdă (denumită în continuare „SGD receptoare”) care, de la data transferului, trebuie să își asume răspunderea pentru depozitele acoperite ale instituției de credit.
- 64 Republica Estonia precizează, mai întâi, că, deși din articolul 10 alineatul (1) din această directivă rezultă că revine statelor membre sarcina de a stabili cu ce frecvență și în ce moment trebuie plătite contribuțiile, ar fi clar că prelevarea și plata acestor contribuții trebuie să aibă loc cel puțin o dată pe an. Astfel, dacă un stat membru nu se asigură că contribuțiile sunt prelevate și plătite cel puțin anual, acesta nu și-ar putea respecta obligația, care decurge din articolul 14 alineatul (3) din directiva menționată, de a se asigura că, în cazul în care o instituție de credit încetează să mai fie membră a propriei SGD și se alătură unei alte SGD dintr-un alt stat membru, contribuțiile plătite în cele 12 luni care precedă încetarea afilierii sale la SGD la care era afiliată inițial sunt transferate către SGD receptoare.
- 65 Or, în speță, contribuțiile ar fi fost plătite SGD suedeză în mod nelegal întrucât nicio contribuție nu i-ar fi fost plătită în cele 12 luni care precedă transferul activităților sucursalei letone a Nordea Bank către SGD letonă. Regatul Suediei ar fi trebuit, așadar, pentru a-și îndeplini obligațiile care îi revin în temeiul articolului 10 alineatul (1) și al articolului 14 alineatul (3) din Directiva 2014/49, să considere că fuseseră plătite contribuții în această perioadă de 12 luni.
- 66 În continuare, Republica Estonia susține că, având în vedere articolul 14 alineatul (4) din această directivă, în temeiul căruia, în cazul în care intenționează să se transfere de la o SGD către o alta, în conformitate cu directiva respectivă, instituțiile de credit dau un preaviz de cel puțin șase luni cu privire la intenția lor în acest sens, autoritatea suedeză de garantare a depozitelor trebuia să dispună, cu mult înainte de transfer, de informația potrivit căreia activitățile sucursalei Nordea Bank urmau să fie transferate de la SGD suedeză către SGD letonă. Prin urmare, aceasta ar fi putut asigura perceperea contribuțiilor astfel încât obligația care decurge din articolul 14 alineatul (3) din Directiva 2014/49 să poată fi îndeplinită.
- 67 În sfârșit, Republica Estonia amintește că, în avizul său din 8 august 2019 privind eligibilitatea depozitelor, nivelul de garantare și cooperarea dintre sistemele de garantare a depozitelor, care este disponibil pe site-ul internet al acestei autorități, ABE a subliniat că data la care o instituție de credit decide să își plătească contribuțiile ridică probleme în practică. ABE ar fi propus, așadar, în acest aviz, modificarea articolului 14 alineatul (3) din Directiva 2014/49, propunere pe care Republica Estonia o susține, pentru a garanta claritatea juridică și a evita probleme similare celor întâmpinate în prezenta cauză.
- 68 Comisia adaugă că contribuțiile datorate în fiecare an unei SGD de către membrii săi, în temeiul articolului 10 alineatul (1) din Directiva 2014/49, pot fi considerate contrapartida garantării depozitelor pentru o anumită perioadă. Obligația, prevăzută la articolul 14 alineatul (3) din

Directiva 2014/49, de a transfera contribuțiile atunci când o parte din activitățile unei instituții de credit trece la o altă SGD ar fi astfel întemeiată pe norma de bază referitoare la finanțarea schemei, prevăzută la articolul 10 alineatul (1) din această directivă. Intenția legiuitorului Uniunii ar fi fost, prin urmare, ca, în ipoteza restructurării unei bănci, fondurile să fie întotdeauna disponibile pentru a putea fi transferate către SGD receptoare, pentru a-i permite acestuia să își îndeplinească obligațiile care îi revin în temeiul acestei scheme.

- 69 În plus, potrivit Comisiei, articolul 14 alineatul (3) din Directiva 2014/49 ar urmări să compenseze creșterea riscului financiar pentru SGD receptoare în cazul transferului, de la o SGD la alta, al responsabilității financiare a unei părți din depozitele acoperite ale unei instituții de credit, de exemplu prin restructurarea instituției de credit. Orice interpretare diferită ar avea consecințe grave pentru realizarea pieței interne și ar aduce atingere încrederii în SGD, precum și cooperării dintre autoritățile competente ale statelor membre.
- 70 Regatul Suediei răspunde, în primul rând, că modul de redactare a articolului 14 alineatul (3) din Directiva 2014/49 este clar și lipsit de ambiguitate. Acesta prevede că contribuțiile plătite în perioada de 12 luni care precedă transferul către SGD receptoare sunt transferate acestei SGD. Dispoziția menționată acoperă, așadar, cuantumul total al contribuțiilor plătite în perioada respectivă, indiferent de perioada la care s-ar raporta acestea.
- 71 În al doilea rând, nici contextul în care se înscrie articolul 14 alineatul (3) din Directiva 2014/49 nu ar confirma interpretarea susținută de Republica Letonia și de interveniente.
- 72 Faptul că articolul 10 alineatul (1) din această directivă prevede că contribuțiile trebuie plătite cel puțin anual nu ar însemna că se poate considera că o contribuție, care a fost plătită, se raportează la o perioadă specifică de 12 luni. Nu ar fi posibil să se considere nici că articolul 10 alineatul (1) din Directiva 2014/49 impune o dată a plății specifică în raport cu o perioadă de 12 luni.
- 73 În plus, în temeiul articolului 10 alineatul (2) din această directivă, statele membre ar trebui să se asigure că, până la 3 iulie 2024, resursele financiare disponibile ale SGD ating cel puțin un nivel-țintă de 0,8 % din cuantumul depozitelor acoperite ale membrilor săi. Astfel, această directivă ar oferi statelor membre o marjă largă de manevră pentru a stabili cuantumul contribuțiilor și, în plus, posibilitatea de a nu percepe contribuții odată atins nivelul-țintă. Aplicarea posibilității de a înceta perceperea contribuțiilor după atingerea nivelului-țintă ar putea conduce, într-adevăr, la situații în care nu este necesar să se transfere contribuțiile în cazul transferului de activitate. Articolul 10 alineatul (2) din Directiva 2014/49 nu ar garanta, așadar, că fondurile sunt întotdeauna disponibile pentru a fi transferate SGD receptoare, contrar celor susținute de Comisie.
- 74 În al treilea rând, ar exista motive generale și sistemice pentru aplicarea articolului 14 alineatul (3) din Directiva 2014/49 astfel cum este redactat. În fapt, o asemenea aplicare ar aduce claritate în ceea ce privește fondurile care pot face obiectul unui transfer. În schimb, o interpretare potrivit căreia trebuie să se considere că această dispoziție acoperă plăți care nu au fost efectuate în perioada de 12 luni care precedă transferul ar implica un anumit număr de ambiguități și ar fi dificil de aplicat.
- 75 În al patrulea rând, Regatul Suediei arată că din avizul ABE din 8 august 2019, citat la punctul 67 din prezenta hotărâre, reiese că perceperea contribuțiilor membrilor unei SGD, în temeiul Directivei 2014/49, nu ține seama pe deplin de responsabilitatea care poate fi transferată între diferite SGD-uri. Din acest aviz ar reieși de asemenea că articolul 14 alineatul (3) din directiva

menționată nu prevede o soluție exhaustivă în ceea ce privește transferul de fonduri și că ABE a recomandat, în acest context, modificarea dispoziției menționate. Astfel, lacunele dispoziției menționate nu ar putea fi remediate printr-o interpretare a dispozițiilor existente.

- 76 În al cincilea rând, Regatul Suediei arată că, după cum reiese din avizul motivat al Comisiei, cu ocazia schimburilor care au avut loc în luna octombrie 2020 între autoritățile de garantare a depozitelor din cele trei state baltice și Comisie, aceasta din urmă a subliniat că directiva menționată prevedea o armonizare minimă în ceea ce privește transferul contribuțiilor. Prin urmare, dispoziția în cauză nu ar trebui interpretată altfel decât pe baza modului său de redactare.
- 77 În al șaselea rând, pe de o parte, acesta arată că, contrar celor susținute de Comisie, interpretarea literală a articolului 14 alineatul (3) din Directiva 2014/49 nu are consecințe grave pentru realizarea pieței interne. Prin urmare, contribuțiile care pot fi transferate în temeiul acestei directive ar trebui rareori să aibă o asemenea amploare încât să se poată considera că sunt esențiale pentru ca SGD receptoare să își poată îndeplini obligațiile. Astfel, faptul că SGD suedeză nu a transferat contribuții către SGD letonă nu ar fi determinat o majorare corespunzătoare a contribuțiilor percepute de această din urmă SGD.
- 78 Pe de altă parte, interpretarea pe care o preconizează nu ar implica un avantaj necuvenit pentru SGD suedeză. El amintește, în această privință, că transferul activităților Nordea Bank, de la SGD suedeză către SGD finlandeză, a determinat plata unor contribuții ale SGD suedeză către SGD finlandeză, SGD suedeză primind contribuții în perioada de 12 luni care precedă acest transfer. Aplicarea coerentă a articolului 14 alineatul (3) din directiva menționată ar fi produs pur și simplu rezultate diferite în funcție de împrejurările de fapt diferite.

– *Aprecierea Curții*

- 79 Prin intermediul primului motiv, Republica Letonia, susținută de interveniente, reproșează Regatului Suediei că nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 14 alineatul (3) din Directiva 2014/49 atunci când a refuzat, pe baza unei interpretări și a unei aplicări eronate a acestei dispoziții, să transfere către SGD letonă contribuțiile pe care Nordea Bank le plătitese către SGD suedeză, pentru depozitele legate de activitățile sucursalei letone, pentru perioada de 12 luni care precedă transferul activităților acestei sucursale la SGD letonă.
- 80 Regatul Suediei apreciază că acest refuz nu constituie o neîndeplinire a obligațiilor, din moment ce articolul 14 alineatul (3) din Directiva 2014/49 impune ca contribuțiile care urmează să fie transferate să fi fost plătite în perioada de 12 luni care precedă transferul. Or, întrucât Nordea Bank nu a plătit nicio contribuție pentru activitățile sucursalei sale letone în această perioadă, condițiile dispoziției menționate nu ar fi fost îndeplinite în opinia acestui stat membru.
- 81 Conform unei jurisprudențe a Curții, pentru interpretarea unei dispoziții de drept al Uniunii, este necesar să se țină seama nu numai de formularea acesteia, ci și de contextul ei și de obiectivele urmărite de reglementarea din care face parte această dispoziție [Hotărârea din 21 decembrie 2023, G. K și alții (Parchetul European), C-281/22, EU:C:2023:1018, punctul 46, precum și jurisprudența citată].
- 82 În ceea ce privește modul de redactare a articolului 14 alineatul (3) al doilea paragraf din Directiva 2014/49, trebuie amintit că, în temeiul acestui paragraf, dacă o parte din activitățile unei instituții de credit sunt transferate în alt stat membru și, prin urmare, se afiliază unei alte SGD, contribuțiile

plătite de instituția de credit respectivă în cele 12 luni care precedă transferul, cu excepția anumitor contribuții extraordinare, sunt transferate celelalte SGD proporțional cu cuantumul depozitelor acoperite transferate.

- 83 Din expresia „contribuțiile plătite” rezultă că dispoziția menționată se întemeiază pe premisa potrivit căreia contribuțiile au fost plătite în principiu în această perioadă de 12 luni și trebuie, așadar, să fie transferate la SGD receptoare în cazul transferului de activități către un alt stat membru. Această interpretare este susținută de expresia „proporțional”, care stabilește o legătură foarte clară între transferul contribuțiilor și cel al garantării depozitelor.
- 84 Astfel, modul de redactare a acestei dispoziții nu permite excluderea posibilității ca contribuțiile care se raportează la perioada de 12 luni care precedă transferul, dar percepute de SGD suedează în afara acestei perioade, să fie transferate la SGD receptoare.
- 85 În ceea ce privește contextul în care se înscrie articolul 14 alineatul (3) din Directiva 2014/49, trebuie arătat că această dispoziție trebuie interpretată ținând seama de articolul 10 alineatul (1) din această directivă, care definește modalitățile de finanțare a SGD-urilor.
- 86 În temeiul articolului 10 alineatul (1) al doilea paragraf din directiva menționată, SGD-urile obțin resursele financiare disponibile prin intermediul contribuțiilor care trebuie efectuate de membrii lor cel puțin anual. Astfel cum arată Comisia, din această dispoziție rezultă că contribuțiile plătite de membri către SGD pot fi considerate ca fiind contraprestația garantării depozitelor pentru o anumită perioadă.
- 87 Prin urmare, ar fi conform cu economia SGD ca, în cazul transferului anumitor activități ale unei instituții de credit în alt stat membru și, în consecință, al transferului responsabilității depozitelor garantate către SGD din acest alt stat membru, contrapartida garantării depozitelor să fie de asemenea transferată către SGD receptoare.
- 88 Astfel, efectul util al articolului 14 alineatul (3) din Directiva 2014/49 impune ca, pentru a respecta obligația care decurge din această dispoziție, autoritatea suedează de garantare a depozitelor să transfere către SGD letonă contribuțiile care i-au fost plătite de Nordea Bank și care se raportează la cele 12 luni care precedă transferul activităților Nordea Bank la SGD letonă, luând în considerare perioadele la care se raportează contribuțiile Nordea Bank, iar nu data exactă la care îi fuseseră plătite contribuțiile menționate.
- 89 Desigur, în temeiul articolului 10 alineatul (2) din directiva menționată, invocat de Regatul Suediei în înscrisurile sale, statele membre se asigură că, până la 3 iulie 2024, resursele financiare disponibile ale SGD ating cel puțin un nivel-țintă de 0,8 % din cuantumul depozitelor acoperite ale membrilor săi. În consecință, statele membre pot decide să nu mai perceapă contribuții odată și atât timp cât se atinge nivelul-țintă. Or, dacă un stat membru ar lua o asemenea decizie, SGD din acest stat membru ar putea, în cazul transferului activității unuia dintre membrii săi către SGD dintr-un alt stat membru, să nu aibă nicio contribuție care să fie transferată către SGD receptoare, întrucât nu ar fi primit el însuși nicio contribuție.
- 90 Cu toate acestea, interpretarea articolului 10 alineatul (2) din Directiva 2014/49 susținută de Regatul Suediei presupune, pe de o parte, că nivelul-țintă este atins și, pe de altă parte, că, prin excepție de la principiul potrivit căruia o instituție de credit plătește cel puțin anual o contribuție la SGD al cărei membru este, un stat membru decide să nu perceapă contribuții. Împrejurarea că, într-o astfel de situație, nicio contribuție nu ar fi fost plătită în cele 12 luni care precedă transferul

și nu ar putea fi transferată ar fi o consecință logică a unei asemenea decizii de a nu solicita plata acestor contribuții și este lipsită de relevanță în situațiile în care, dimpotrivă, un stat membru nu a adoptat o asemenea decizie și a solicitat plata unor contribuții pentru perioada de 12 luni care precedă transferul.

- 91 În ceea ce privește obiectivul urmărit la articolul 14 alineatul (3) din Directiva 2014/49, este necesar să se arate că această dispoziție urmărește să compenseze SGD receptoare pentru riscul financiar legat de transferul depozitelor acoperite ale instituției de credit. Acest obiectiv confirmă interpretarea potrivit căreia Regatul Suediei ar fi trebuit să țină seama de perioadele la care se raportează contribuțiile plătite de Nordea Bank, iar nu de data exactă a plăților. Astfel, interpretarea menționată este unica în măsură să garanteze că o SGD la care era afiliată inițial, care nu mai suportă riscul legat de depozitele acoperite transferate către un alt stat membru decât cel al SGD la care era afiliată inițial, nu păstrează, precum în speță, contribuții plătite care se raportează la perioada de 12 luni care precedă transferul pentru simplul motiv că au fost plătite către această SGD ulterior perioadei respective.
- 92 În plus, trebuie amintit că această directivă urmărește, mai general, după cum reiese din considerentul (3) al acesteia, pe de o parte, să protejeze deponenții în caz de indisponibilitate a depozitelor constituite la o instituție de credit care face parte dintr-o SGD și, pe de altă parte, să asigure stabilitatea sistemului bancar, evitându-se fenomenele de retragere masivă a depozitelor, nu numai de la o instituție de credit aflată în dificultate, ci și de la instituții sănătoase, din cauza faptului că publicul își pierde încrederea în soliditatea acestui sistem (a se vedea prin analogie Hotărârea din 25 martie 2021, *Balgarska Narodna Banka*, C-501/18, EU:C:2021:249, punctul 51 și jurisprudența citată).
- 93 Or, numai interpretarea potrivit căreia, în cazul transferului activităților unei instituții de credit către un alt stat membru, SGD la care era afiliată inițial, care nu mai suportă riscul aferent depozitelor acoperite transferate, trebuie să transfere către SGD receptoare toate contribuțiile care i-au fost plătite de această instituție de credit și care se raportează la perioada de 12 luni anterioară transferului menționat participă la realizarea acestui dublu obiectiv, întrucât permite SGD receptoare să perceapă o contraprestație pentru riscul aferent depozitelor acoperite transferate, ceea ce contribuie la stabilitatea sa financiară și la protecția deponenților instituțiilor de credit afiliate la această SGD.
- 94 În sfârșit, această interpretare este confirmată de considerentul (37) al Directivei 2014/49, care evocă solidaritatea între toate instituțiile care operează în cadrul unei anumite piețe financiare. Astfel, sosirea unei noi instituții de credit în cadrul unei SGD majorează în mod automat valoarea totală a depozitelor acoperite și este susceptibilă să determine un apel la contribuții în cadrul acestei SGD. Sosirea acestei noi instituții ar trebui, prin urmare, să fie însoțită de transferul contribuțiilor pe care le-a plătit către SGD la care era afiliată inițial și care se raportează la perioada de 12 luni care precedă transferul, pentru a putea contribui la solidaritatea în cadrul SGD receptoare.
- 95 Din considerațiile care precedă reiese că este necesar să se admită primul motiv și să se constate că, prin refuzul transferului către SGD letonă al contribuțiilor care fuseseră plătite de sucursala letonă a Nordea Bank către SGD suedeză și care se raportează la perioada de 12 luni care precedă transferul activităților acestei sucursale la SGD letonă, Regatul Suediei nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 14 alineatul (3) din Directiva 2014/49.

Cu privire la al doilea motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 4 alineatul (3) TUE și a principiului egalității de tratament

– Argumentația părților

- 96 Republica Letonia, susținută de Republica Lituania, arată că refuzul SGD suedeză de a transfera către SGD letonă contribuțiile plătite de sucursala letonă a Nordea Bank pentru perioada prevăzută la articolul 14 alineatul (3) din Directiva 2014/49 este contrar principiului cooperării loiale, precum și principiului egalității de tratament, dat fiind că SGD suedeză a transferat, într-o situație juridică comparabilă, contribuții pe care le primise de la Nordea Bank către SGD finlandeză, conform articolului 14 alineatul (3) din Directiva 2014/49, în urma transferului sediului Nordea Bank în Finlanda.
- 97 Regatul Suediei răspunde că, întrucât transferul sediului social al Nordea Bank în Finlanda a avut loc la 1 octombrie 2018, iar contribuțiile au fost plătite către SGD suedeză la 13 octombrie 2017, precum și la 28 septembrie 2018, acestea au fost plătite în perioada de 12 luni care precedă transferul, și anume perioada cuprinsă între 1 octombrie 2017 și 30 septembrie 2018. Astfel, SGD suedeză ar fi aplicat și în acest caz articolul 14 alineatul (3) din Directiva 2014/49, în conformitate cu modul său de redactare, în concordanță cu aplicarea acestei dispoziții în decizia autorității suedeze de garantare a depozitelor din 3 octombrie 2017. Diferența de rezultat constatată ar rezulta, așadar, exclusiv din momentul în care au avut loc plățile. Regatul Suediei contestă, așadar, afirmația Republicii Letonia potrivit căreia ar fi acționat în mod neloial, deși a aplicat această dispoziție în mod uniform.

– Aprecierea Curții

- 98 Trebuie amintit că din jurisprudență reiese că o neîndeplinire a obligației generale de cooperare loială care decurge din articolul 4 alineatul (3) TUE nu poate fi constatată decât în măsura în care vizează comportamente distincte de cele care constituie încălcarea obligațiilor specifice reproșată statului membru [Hotărârea din 14 iulie 2022, Comisia/Danemarca (DOP Feta), C-159/20, EU:C:2022:561, punctul 75 și jurisprudența citată].
- 99 Or, astfel cum a arătat în esență domnul avocat general la punctul 80 din concluzii, din argumentația Republicii Letonia, rezumată la punctul 96 din prezenta hotărâre, reiese că, prin intermediul celui de al doilea motiv, întemeiat pe o încălcare a articolului 4 alineatul (3) TUE, această argumentație vizează refuzul SGD suedeză de a transfera către SGD letonă contribuțiile plătite de sucursala letonă a Nordea Bank pentru perioada prevăzută la articolul 14 alineatul (3) din Directiva 2014/49, și anume același comportament ca cel care constituie încălcarea obligației specifice cuprinse în această din urmă dispoziție.
- 100 Prin urmare, nu este necesar să se constate o neîndeplinire a obligației generale prevăzute la articolul 4 alineatul (3) TUE distinctă de neîndeplinirea deja constatată a obligației mai specifice de care era ținut Regatul Suediei în temeiul articolului 14 alineatul (3) din Directiva 2014/49.
- 101 Argumentul Republicii Letonia, întemeiat pe o încălcare a principiului egalității de tratament, vizează și refuzul SGD suedeză de a transfera către SGD letonă contribuțiile în cauză, astfel încât nu este necesar nici să se constate o încălcare distinctă a acestui principiu, după cum a arătat în esență domnul avocat general la punctul 81 din concluzii.

- 102 Din ceea ce precedă rezultă că al doilea motiv trebuie respins.
- 103 Având în vedere ansamblul considerațiilor care precedă, este necesar să se constate că, prin refuzul transferului către SGD letonă al contribuțiilor care fuseseră plătite de sucursala letonă a Nordea Bank către SGD suedeză și care se raportează la perioada de 12 luni care precedă transferul activităților acestei sucursale la SGD letonă, Regatul Suediei nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 14 alineatul (3) din Directiva 2014/49.

Cu privire la cheltuielile de judecată

- 104 Potrivit articolului 138 alineatul (1) din Regulamentul de procedură, partea care cade în pretenții este obligată, la cerere, la plata cheltuielilor de judecată. Potrivit articolului 138 alineatul (3) din acest regulament de procedură, în cazul în care părțile cad, fiecare, în pretenții cu privire la unul sau mai multe capete de cerere, fiecare parte suportă propriile cheltuieli de judecată, cu excepția situației în care, având în vedere împrejurările cauzei, Curtea consideră că este justificat ca, pe lângă propriile cheltuieli de judecată, o parte să suporte o fracțiune din cheltuielile de judecată efectuate de cealaltă parte.
- 105 În speță, atât Republica Letonia, cât și Regatul Suediei au solicitat obligarea celeilalte părți la plata cheltuielilor de judecată. Pe de altă parte, Regatul Suediei a căzut în pretenții în cadrul primului motiv invocat de Republica Letonia, iar aceasta în cadrul celui de al doilea motiv.
- 106 În consecință, trebuie să se decidă că Republica Letonia și Regatul Suediei suportă propriile cheltuieli de judecată.
- 107 În temeiul articolului 140 alineatul (1) din același Regulament de procedură, potrivit căruia statele membre și instituțiile care au intervenit în litigiu suportă propriile cheltuieli de judecată, Republica Estonia, Republica Lituania și Comisia suportă propriile cheltuieli de judecată.

Pentru aceste motive, Curtea (Camera întâi) declară și hotărăște:

- 1) Prin refuzul transferului către schema de garantare a depozitelor (SGD) letonă al contribuțiilor care fuseseră plătite de sucursala letonă a Nordea Bank AB către SGD suedeză și care se raportează la perioada de 12 luni care precedă transferul activităților acestei sucursale la SGD letonă, Regatul Suediei nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 14 alineatul (3) din Directiva 2014/49/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 aprilie 2014 privind schemele de garantare a depozitelor.**
- 2) Respinge în rest acțiunea.**
- 3) Republica Letonia, Regatul Suediei, Republica Estonia, Republica Lituania și Comisia Europeană suportă propriile cheltuieli de judecată.**

Semnături